

Konst

Vårsäsongens stora gallerirond.

En självlysande vår på

Miesenbergers satsning. Under årets galleriupptakt fastnar DN:s Milou Allerholm särskilt för Maria Miesenbergers nya och spektakulära verk i uranglas.

"Reflektion/noitkelfeR"

Maria Miesenberger

Lars Bohman Gallery, Stockholm

Visas t o m 10/2.

● Vad är tid? Frågan har sysselsatt filosofer och vetenskapsmän sedan urminnes tider. Är det något som bara finns, som en objektiv enhet bortom individen? Eller är tiden tvärtom bunden till människans varseblivning och upplevelser? I konsten återkommer försöken att gestalta tidens gång i en mängd former, som i 1600-talets stillebenmaleri, där prunkande blomster och frukter bär på sin förestående förruttnelse, eller On Kawaras målningar från 1960-talet, där det datum då målningen är gjord utgör dess enda motiv.

Det senaste halvsekle har det funnits ett tydligt intresse för "levd tid", en tid som förstås genom våra erfarenheter, minnen och kroppar, där alltså kopplingen mellan tid och subjektivitet blir tydlig. Så ser jag också Maria Miesenbergers utställning på Lars Bohman Gallery, där det "jag" som försöker gripa

Den del av utställningen där det verkligen sker en förflyttning är där konstnären har tagit sig an en ny teknik. Tre objekt gjutna i uranglas är gestaltade med en sökande känsla jag saknar i utställningens övriga delar.

SLUTREA!

Nu upp till

70%

Ohlssons
en riktig tygaffär

Sickla Köp kvarter & Sveavägen 34 • Stockholm
www.ohlssonstygger.se

sig själv i olika skeenden är närvarande endast som en reflektion i förhållande till något eller någon annan.

I ett av rummen har en nallebjörn (det perfekta övergångsobjektet) morfats och stiliserats till högblanka aluminiumskulpturer vars uppbrutna former också bryter upp spegelbilden av den som betraktar verket. I en annan bildsvit, "Reflection on the presence of love", har konstnären fotograferat sin systers ansikte och lagt samma bild i lager på lager, där medvetna förskjutningar och misspass på en gång skapar en känsla av enhet och rörelse.

Jag märker hur lätt det är att placera verken inom ramen för den identitetsdiskussion som var framträdande på 1990-talet, när Miesenberger också slog igenom. Det var en radikal och angelägen problematisering av den förenklade föreställningen om "jaget" som ett enhetligt och fast subjekt. Många konstnärer försökte gestalta en mer flytande eller mångfasetterad form av subjektivitet, en rimligare bild av hur vi blir till som individer, välkomnad inte minst från ett feministiskt, queer- och postkolonialt perspektiv.

Gör det rättvisa åt Maria Miesenbergers konst att närma sig utställningen genom de vokabulären i dag? Tveksamt, det känns som en väl cementerad diskussion. Samtidigt är det många av verken som repeterar väl igenkännbara gester från hennes tidigare arbeten.

Den del av utställningen där det verkligen sker en förflyttning är där konstnären har tagit sig an en ny teknik. Tre objekt gjutna i uranglas är gestaltade med en sökande känsla jag saknar i utställningens övriga delar. Här finns spektakulära sidor, som att uranglas (ett vanligt material inom konstglas på grund av dess ljusegenskaper) har en halverings-tid på 4,5 miljarder år.

Ett material som är både evigt och förgörande, alltså. Men också mer finstiltade delar. Formerna relaterar till kroppsdelar: en torso eller en hjärna. Det som betraktat från ena hållet är ett tomrum, en hållhet, ser från andra hållet ut som en massiv kropp, ingjuten i glasmassan. Ett klaustrofobiskt vanitasmotiv eller en existentiell ekologi? Här sker en mer komplex och öppen rörelse mellan olika föreställningar och tillstånd.

Milou Allerholm

konst@dn.se



"Breaking lose giving in (torso)" i uranglas av Maria Miesenberger.

Foto: Marcus Hansen

Stockholms gallerier

... och ytterligare tio höjdpunkter. DN:s Birgitta Rubin har gått en gallerirond och bland annat sett Tommy Hildings förortsoljor och Astrid Sylwans lustfyllda färghav.

1 "Longing Not belonging" Tommy Hilding

Galleri Magnus Karlsson. Visas to m 10/2.

● Betongförorten, med utanförskap och längtan, är ämnet för Tommy Hildings nya serie målningar. De till synes fotorealistiska verken bygger på manipulerade förlagor men även överlagringar av landskap, ansikten eller helt nonfigurativa "störningar".

Hilding behärskar gråskalans alla nyanser och kontrasterar uttryck och former, som abstraherade huslådor med expresiva molnformationer. Missa heller inte Anne-Marie Nordins känsliga porträttbyster i innersta rummet.

2 "Open" Marijke van Warmedam

Galleri Riis. Visas to m 10/2.

● Holländskan Marijke van Warmedam ställer ut två loopade kortfilmer. "Light" är bara en dryg minut och bygger på ljusspelet genom en persienn, som en hand rytmiskt bearbetar. Plötsligt bryter bländade ljus igenom, likt soluppgångens första strålar och ljussätter samtidigt en intrikat väggskulptur.

"Kerstentijd" fokuserar på körsbär, en symbol för kvinnlig färgning. Kameran går nära en ung kvinna som frestas av och frestar med de saftiga bären – i dialog med konsthistorien.

3 "Workspaces - dialogues" Richard G Carlsson

Cecilia Hillström gallery. Visas to m 8/2.

● Även Richard G Carlsson förhåller sig till konsthistorien, här tydligt genom utsnitt och observationer från andra, utvalda konstnärers ateljéer. Verkförteckningen avslöjar kända namn som Duchamp, Giacometti, Rothko och Pollock, och på vernissagen lektes det "gissa konstnären". Stilmässigt verkar dansken Hammerhoj vara en närmare referens för Carlsson. Hans gråmåleri i tusch vibrerar stilla av infallande ljus i stramt avskalade och avfolkade rum.

4 Lucas Rahn

Christian Larsen. Visas to m 10/2.

● Med ett romantiskt anslag undersöker Lucas Rahn klassiska motiv i konsthistorien, som broderande kvinnor, blommande frukträd och landskap med silvriga floder. Konstnärer som Courbet, van Gogh och Hill blinkar i bakgrunden. Men presentationen avslöjar en mer analytisk, postmodern blick. De murriga målningarna är som fönster ut mot en annan värld, ibland fysiskt påtaglig, andra gånger mer andlig, abstrakt. En gallerihängning från golvet till tak visar ett myller av olika sorters utsnitt.

5 "Esperanza" Astrid Sylwan

Galleri Andersson/Sandström. Visas to m 10/2.

● Astrid Sylwan verkar i en abstrakt, informell tradition, där naturens formvärld anas i botten av de storskaliga akrylmålningarna. Men färgerna är syntetiska och metallskimrande, som julgransklor eller presentfolie.

De läckra färgerna droppar, bubblar, stänker och rinner över dukarna, som på sina ställen har partier med mer kontrollerade, geometriska former. I detta lustfyllda färghav guppar båten "Esperanza".

6 "Cut up, written over and eventually recovered" Karl Larsson

Galerie Nordenhake. Visas to m 10/2.

● Karl Larsson är både konstnär och poeta. Det syns på utställningen, där andra författare och filosofer finns med på porträtt och pennor återkommer i skulpturer.

Larsson borrar i begreppet palimpsest (en text som skrivits över av en annan) och hur poetiska upplevelser kan användas utanför poesin. Hans gåtfulla, språkliga undersökningar får mer handfast form i ett matematiskt pussel, överfört till en handtuftad matta, även tänkt som en scen för poesiuppläsning.

7 "Liquids" Peter Hagdahl

Andréhn-Schiptjenko. Visas to m 10/2.

● Även Peter Hagdahl sysslar med ett slags överföringar mellan olika storheter. Men här går associationerna till fysikaliska lagar och dynamiska energisystem, som i sin tur kan påverka politiken globalt.

Hagdahl är känd för datorstyrda, interaktiva verk men går här även tillbaka till ett ursprungligt måleri, med formel och flödesscheman i klorofyllgrönt. Moln, eldslågor och fjärlseffekten ingår i de föränderliga processerna.

8 Hans Jörgen Johansen

Annaellegallery. Visas to m 10/2.

● På Hans Jörgen Johansens utställning går associationerna först till mönstermåleri och foton av däckspår i sanden. Men hans bilder och metod är betydligt mer krävande än så. Med kameran går han extremt nära olika sorters textilier, som tuskaft och trikå, och låter dem brytas ned av mögel.

Samtidigt kan han bygga upp textiltillfibrernas mönsterverkan i relief, för hand, liksom varumärkesloggor. Det blir till suggestiva landskap som förlorar sig i oändligheten.

9 "Slakten, stormen, minnet & glömskan" Elisabeth Westerlund

Björkholmen gallery. 17/1-23/2.

● Elisabeth Westerlund intresserar sig för förgängelse av mer förödande art. Ur böcker om krig och katastrofer har hon hämtat bilder och texter, som hon slaktat, strimlat eller skurit ut. Remsorna har sedan mödosamt klistrats eller "vävts" samman till vackra kollage med alternativa "mönster". Tidsmässigt löper det från fransktyska kriget 1870-71, över Tjernobyloyckan och terrorattacken mot World Trade Center till förodelsen i Aleppo, Syrien. Ett synliggörande av ett kretslopp som alltför många blundar för.

10 "Kök" Johan Strandahl

Gallery Niklas Belenius. 19/1-17/2 (vernissage på lördag).

● Även Johan Strandahl ägnar sig åt tidskrävande processer, med målet att förstå saker från grunden och dess egentliga värde. Han tillverkar vardagliga föremål själv, där första steget var en fungerande bormaskin och nu en hel köksmiljö. På utställningen ställs ett prefabricerat kök mot Strandahls egenhändigt byggda kopia, där han efter bästa förmåga konstruerat allt från kaffeapparat, till kaklet och diskbänken med avlopp. Till och med spånskivorna är handgjorda, av nedmalda grenar.

Birgitta Rubin
birgitta.rubin@dn.se



Tommy Hilding: "Apoteos", olja på duk, från 2012.



Astrid Sylwan: "The bell jar", 2012.

Foto: Galleri Magnus Karlsson